

Ordføreren: Det er en Selvfølge, at Bedømmelsen af, hvad der kan være et passende Bederlag for Contoirholdsudgifter til de forskjellige Embeder, for en meget stor Deel maa beroe paa et Skøn baade fra Regjeringens og fra det Udvalgs Side, der har at undersøge Lovforslagene herom. Hvad man derved maa gaae ud fra, er allerede ofte anført; man maa anstille en Sammenligning mellem omtrent lignende Embeder og see, hvorledes Contoirholdsgodtgjørelsen ved Lov er bestemt for andre Embeder af lignende Størrelse og Omfang, som allerede ere satte paa fast Løn, samt derhos tillige anstille en Sammenligning med, hvad de foregaaende Embedsmænd i det Embede, hvorom der nærmest er Spørgsmaal, have brugt, for saaledes at komme til, hvad man kan ansee for det Rette. De Udvalg, som have behandlet denne Slags Sager, af hvilke jeg har været Medlem fra Begyndelsen af, have derfor altid stræbt ikke at opstille Fleertals- eller Mindretalsforslag, men at fremsætte deres Forslag eenstemmig, idet man maatte kunne stole paa, at et Skøn mellem flere Medlemmer om Sagen, naar det var aldeles eenstemmigt, dog omtrent havde truffet det Rette. Jeg skal nu meget gjerne ligeoverfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) indrømme, at det oftere er forekommet Udvalget, at Ministeriet ikke altid ved Overveilelsen af de Forslag, som det har gjort, har anstillet en Sammenligning med, hvad der var tilstaaet andre Embeder, men paa den anden Side maa Udvalget finde sig i, hvis Ministeriet skulde fælde en lignende Dom om Udvalget, thi det Hele beroer, som sagt, paa et Skøn. Udvalget har hidtil troet vel at burde tage sig iagt for at antyde, at der fra Regjeringens Side kunde være foreslaaet for lidt til nogen Post, thi det kunde let, mine Herrer, føre os ind paa en Afvei; det kunde for Ministeriets Bedkommende føre til, at det muligen dert saae en indirecte Opfordring til det om at forlange noget Mere, for at der kunde være Noget at slaae af, men det vilde være en meget farlig Vei at komme ind paa.

Man har i det sidste Udvalg gjort sig Umage for, overalt hvor man troede at kunne forsvare det, at slutte sig til Regjeringens Forslag og ikke at lægge an paa at afvige derfra. Man er derfor kun afvegen derfra paa enkelte Punkter, hvor man ifølge de Grunde, som jeg alt har anført, har troet at maatte gjøre det. Saavidt jeg mindes, er det derhos første Gang, at et Udvalg i denne Art af Sager har ladet falde en Ytring om, at en enkelt Post i Regjeringens Forslag mulig var sat for lavt. Dette er skeet med Hensyn til Embedet som Bysskriver i Svendborg og Herredsskriver i Sunds og Gudme Herreder, men det ærede Thing vil see, at det dog er skeet i meget forsigtige Udtryk, og det er kun skeet, fordi det forekom Udvalget, at der ikke ved den paagjældende Post var taget et saadant Hensyn til, hvad der foreslaaes for lignende Embeder, som Udvalget meente, at der burde have været taget. Jeg skal ikke nævne mange Exempler, men blot henviser til det Embede, der staaer opført lige ved Siden af det nævnte, og som er et ganske lignende Embede. Det Embede, der her er Tale om, nemlig Embedet som Bysskriver i Svendborg og Herredsskriver i Sunds og Gudme Herreder, er stillet lige ved Siden af Embedet som Bysskriver i Thisted og Herredsskriver i Hillerslev-Gundborg Herreder, hvilket ogsaa er temmelig stort i Omfang. I Regjeringens Udcast er der nu for dette sidstnævnte Embede foreslaaet et Bederlag til Lønninger af 740 Rd., medens der for det førstnævnte Embede kun er foreslaaet 433 Rd. til Lønninger, og der er altsaa en Forskjel af lidt over 300 Rd. Det kan neppe negtes, at enten maa den ene af disse Poster være noget for lavt ansat, eller ogsaa maa den anden være noget for høit ansat. Da Udvalget nu ikke har turdet foreslaae en Nedsættelse for Embedet i Thisted paa dette Punkt, saa har det troet, at der her var et Sted, hvor det, hvis det overhovedet nogen- finde skulde komme til at udtale sig derom, kunde udtale, at det troede, at den paagjældende Post var noget for lavt ansat for Em-